

Doina Jovănel Șpineanu

Să ne iubim Pământul !

CORECTBooks

DOINA IOVĂNEL SPINEANU

SĂ NE IUBIM PĂMÂNTUL!

- Cântece, povești și adevăruri despre Pământ -

Editura Virtual

2011

ISBN(e): 978-606-599-848-3

Avertisment

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului sub orice formă este sancționată conform legilor penale în vigoare.

Cuprins

UNIVERSUL ÎNSEAMNĂ.....	2
PĂMÂNTUL ÎNSEAMNĂ.....	3
I. CÂNTECE VENTRU PĂMÂNT.....	4
BIBLIA – CEL MAI FRUMOS CÂNTEC DESPRE FACEREA LUMII.....	5
CE ESTE PĂMÂNTUL?.....	6
PĂMÂNTUL-CARTE.....	7
PACE PENTRU PĂMÂNT.....	8
OBRAJII PĂMÂNTULUI.....	9
CASA.....	10
TIMPUL.....	11
CÂMPUL.....	12
DUNĂREA.....	13
DARUL.....	14
APA SFÂNTĂ.....	15
CĂRARE VIE.....	16
SPIRIDUȘII LUMINII.....	17
FRUMOASELE GRĂDINI.....	18
JOCUL CU GÂZELE.....	19
IERBURI CÂNTĂTOARE.....	20
PĂDURILE.....	21
VÂRSTELE LEMNULUI.....	22
ROUĂ DE PĂSĂRI.....	23
PĂMÂNT CU LUMINĂ.....	24
II. POVESTI ȘI ADEVĂRURI DESPRE PĂMÂNT.....	25
SCRISOARE CĂTRE PĂMÂNT.....	26
POVESTE DESPRE PĂMÂNT.....	28
ARĂTURA DE PRIMĂVARĂ.....	30
IZVORUL FERMECAT.....	33

FRUMOASA DUNĂRE	35
PĂDUREA DE ARGINT	37
LECȚII DESPRE VIAȚA PĂMÂNTULUI	41
PRIMA LECȚIE DESPRE VIAȚA PĂMÂNTULUI	42
APA ȘI AERUL	42
A DOUA LECȚIE DESPRE VIAȚA PĂMÂNTULUI	44
PLANTELE ȘI VIETŢUITOARELE	44
A TREIA LECȚIE DESPRE VIAȚA PĂMÂNTULUI	47
PĂMÂNTUL ȘI SOARELE	47
A PATRA LECȚIE DESPRE VIAȚA PĂMÂNTULUI.....	49
PĂMÂNTUL ȘI NOI, OAMENII	49
UN FEL DE LECȚIE DESPRE IUBIREA PĂMÂNTULUI ROMÂNESC.....	53

Motto:

Pământul ne dăruie totul,
dar nu cere nimic în schimb!

UNIVERSUL ÎNSEAMNĂ...

“Universul cuprinde tot ce există – materie, spațiu, energie și timp; include orice stea, planetă sau corp ceresc. “

(“Arborele lumii”)

Universul este minunea din noi și din jurul nostru. Dacă această minune nu va rămâne întreagă, sufletul Universului se va preface-n neant. Și, cine știe, dacă Dumnezeu va mai dori să creeze un alt Univers? De aceea, noi trebuie să fim fericiți cu ce ni s-a dat și să nu încercăm să schimbăm lucrarea sfântă, nici s-o pângărim ori să-i facem vreun rău.

Nimeni nu are dreptul ăsta, oricât de puternic ar fi, căci nimic nu se ridică deasupra puterii și voinței dumnezeiești. **Iar această voință spune că lumea trebuie să rămână așa cum a fost la începuturi: curată, frumoasă, sănătoasă și plină de viață.**

Universul e ca un “fruct oprit”, care trebuie să rămână întreg mereu! Să nu uităm vreodată că Pământul este doar o mică, fragilă sămânță a acestui fruct fermecat – Universul!

PĂMÂNTUL ÎNSEAMNĂ.

Pentru noi, copiii, Pământul înseamnă livada în care primăvara se pregătește de nuntă, înseamnă gustul mărului ascuns între ierburi, cuibul rândunelelor de la streșina casei, mormântul bunicului dormind în apusul său blând; înseamnă vasul de lut, în care olarul și-a lăsat o fărâcă de mângâiere, leagănul aurit al grânelor, umbra cântată a pădurilor, odihna supusă a pietrelor din temelia vetrei, drumul către zarea și ziua de mâine, izvorul care ne-a potolit arșița verilor parfumate; înseamnă ierburile câmpiei, prin care am alergat de atâtea ori, cu roua mustind sub tălpi... Înseamnă locul unde am deschis, pentru prima oară, ochii, pentru a privi cerul, îngerii, lumina, frunțile senine ale părinților; înseamnă locul unde am învățat primele jocuri, primele cuvinte, unde ne-am făcut prieteni, unde am râs ori am plâns; Pământul este locul unde micul univers din noi s-a înfrățit cu marele Univers din jurul nostru...

Pentru toate aceste lucruri, și pentru atâtea altele, Pământul trebuie iubit mereu!

El trebuie să însemne nesfârșita noastră

I. CÂNTECE VENTRU PĂMÂNT

Când iubim ceva, întâi îl cântăm, și abia apoi vorbim despre el... Pământul a fost iubit, mai întâi, de Dumnezeu, apoi de oameni... de unii oameni.

Așa s-au născut cântecele despre Pământ! Apoi, poveștile, adevărurile și, iarăși, cântecele...

BIBLIA – CEL MAI FRUMOS CÂNTEC DESPRE FACEREA LUMII

1 “Întru început, a făcut Dumnezeu cerul și pământul.

2 Dar pământul era nedeslușit și ne-implinit; și întuneric era deasupra genunii; și Duhul Lui Dumnezeu Se purta deasupra apelor.

3 Și a zis Dumnezeu: “Să fie lumină!” Și a fost lumină.

4 Și a văzut Dumnezeu lumina că e frumoasă; și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric.

5 Și Dumnezeu a numit lumina “ziură”, iar întunericul l-a numit “noapte”. Și a fost seară și a fost dimineață “.

9 “ Și a zis Dumnezeu: “Apele de sub cer să se adune într-o singură adunare și să se arate uscatul! “...

10 Și Dumnezeu a numit uscatul “pământ”, iar adunările apelor le-a numit “mări “.... “

11 “Și a zis Dumnezeu: “Pământul să odrăslească verdeață: iarbă purtătoare de sămânță, după felul și asemănarea ei, și pom roditor care, după felu-i, să dea rod cu sămânță-n sine pe pământ! “

26 “Și a zis Dumnezeu: “Să facem om după chipul și asemănarea Noastră, ca să stăpânească peste peștii mării și peste păsările cerului și peste dobitoace și peste tot pământul și peste toate vietățile ce se târăsc pe pământ! “...

27 Și l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; bărbat și femeie i-a făcut.

28 Și Dumnezeu i-a binecuvântat, zicând: “Creșteți și înmulțiți-vă și umpleți pământul și supuneți-l! “

31 “Și a văzut Dumnezeu toate câte făcuse; și iată că erau foarte frumoase... “

(“Biblia” – “Facerea lumii și a omului”))

CE ESTE PĂMÂNTUL?

Copii, astăzi vom învăța
Ce este Pământul...
Adică, drumul acesta,
Pe care pășiți cu gândul aninat de cer.
Luați în suflet o mână de pulbere caldă,
De dulce, netoarsă țărână,
Mestecați-o cu dinții de fier,
Ai urgiilor toate,
Câte s-au perindat prin holdele noastre,
Ca printr-o scaldă de aur și, poate,
Veți simți urmele de sânge și de păcat,
Lăsate de alții, în iubiră noastră sfântă
Și-atât de aleasă...
Să vă doară, copii, plânsul de țară,
Dorul de casă și de ogradă,
Și să vă luați la trântă
Cu toate umbrele trecutului vinovat,
Acela care v-a îngropat
Bunii și străbunii, – n livadă!
Flori au crescut din ei,
Flori, ca niște cruci blânde,
Care ne-au luminat, uneori,
Noptile fără lună, flămânde de somn;
Copii, astăzi vom învăța despre Pământ,
Despre fiorul care tresare sub crusta crudă
Și vă așteaptă ca pe niște zei,
Să-i deschideți, cu trudă, cărare,
Spre vremea cea bună,
Să-l ungeți domn a toată suflarea
De Dumnezeu iubitoare!
El este harul cuvintelor semețe și demne,
Și trebuie să-l ocrotiți, să-l apărați mereu,
Până dincolo de zarea sfintelor semne,
Căci este trupul vostru și-al meu!

PĂMÂNTUL-CARTE

Pământul e ca o carte deschisă,
Pășești peste palmele sale,
Îi citești povestea nescrisă,
Și înveți fermecata lui cale.

El are izvoare și munți,
Câmpii, păduri și livezi,
Povești cu străbunii cărunți,
Și muguri și turme de iezi.

Și păsări măiastre, pe frunte,
Îi cântă semeția, mereu,
Și-n coama de stele mărunte
Se-ascunde lumina de zeu!

PACE PENTRU PĂMÂNT

Aș vrea pentru pământul meu,
Viață lungă și pace deplină,
Aș vrea să-l vegheze un zeu
Cu șapte capete de lumină.

Să-i dea putere și sănătate,
Să-l facă, mereu, mai voinic,
Iar eu să-i fiu ca un frate,
Chiar dacă sunt încă mic.

Să-l iubesc, să-l apăr de rău,
De furtuni, de arme și fiare,
Căci în el este leagănul meu,
Și avem amândoi, doar un soare!

OBRAJII PĂMÂNTULUI

Pământul avea obraji de lumină,
Ca un Moș Crăciun bucuros,
Când venea la noi, în grădină,
Să ne-aducă darul cel mai frumos.

Erau roșii, ca roadele coapte,
Obrajii Pământului sănătos,
Și așa l-am visat, într-o noapte,
Ca pe-un măr uriaș și gustos.

Așa să rămâi, Pământule drag,
Să mă pot bucura, alături de tine,
Când ne-așteaptă Soarele-n prag,
Să ne dea doar zile senine!

CASA

Fiecare are o casă,
Din lemn, din iarbă,
Din stele, ori cer,
Fiecare se așează
Sub gândurile sale,
La o masă cu-ai lui,
De e rege, fântânar sau oier,
De-i crescut în munte ori vale;
Fiecare are o icoană în cui
Și-o răscruce de iubire în cale!

TIMPUL

Timpul coboară, uneori,
Din caleașca-i de fum,
Stă de vorbă cu arborii, cu fântâna,
Ne oprește prietenește, pe drum,
Și ne-așează pe creștete mâna.

Suntem mai bătrâni cu o zi,
Dar nu știm de povara din spate,
Dacă timpul ne poate zâmbi,
Și ne poate dărui bunătate.

Dă binețe la vrăbii, la porumbei,
Se-ncălzește la focul din vatră,
Și-i ajută adesea pe cei
Care-și simt aripa din piatră.

CÂMPUL

Am ieșit cu bunicul, la muncă,
Cu plugul, în zorii de zi,
Era răcoare blândă pe luncă,
Și cântau, în înalt, ciocârlii.

Pământul mi-a dat "Ziua bună! ",
Cu zâmbetul umed de rouă;
Se zărea o urmă de lună,
Pe un cer de lacrimă nouă.

Câmpul, tot, ne privea fericit,
Că-i brăzdam trupul cuminte;
El știa că este iubit,
Cum, un prunc, e iubit de-un părinte!

DUNĂREA

Cântă Dunărea între maluri de cer,
Și-ntre maluri de ierburi sfioase,
Nu mai e în pământuri ungher
Fără murmure dulci și duioase.

Dunărea mea e un lan,
De stele albastre și sori,
Îmi e dragă și, – n fiecare an,
Îi culeg, din valuri, culori.

Și vă rog, din suflet, pe toți,
Să-i păstrați oglinda curată,
S-o iubiți, bunici și nepoți,
Ca pe-o cale, de zei luminată!

DARUL

Copii, apa este un dar,
La fel ca speranța,
Bucuria și visul frumos;
Un dar de la Dumnezeu,
Pe care ar trebui
Să-l păstrăm mereu,
Întreg și curat,
Pentru a ne fi de folos!
Apa e un izvor nesecat,
Pentru fiecare,
Mângâietoare scaldă-n care
Găsim putere și sănătate,
E ca o dimineață
Luminoasă și caldă;
Copii, apa e, înainte de toate,
Iubire și viață!

APA SFÂNTĂ

Apa e sevă de lut,
De iarbă, de cer,
Apa e cântec de primăvară,
E poveste și, poate, mister
Din care toți ne-am născut,
Înflorind sub o zodie rară.
Omenirea îi este datoare
Să se-nchine la undele sfinte,
Fiindcă-n miezul ei,
De stea călătoare,
Este semnu-ntâiului
Nostru părinte,
Și, – oricât am vrea
Să-i mulțumim, fiecare,
N-o să avem destule cuvinte!